

ת"פ 30198/01/13 - מדינת ישראל נגד ש ט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 30198-01-13 מדינת ישראל נ' ט

בפני
בעניין: כבוד השופט עידו דרואן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ רעות בן משה
נגד
ש ט
המאשימה
הנאשם

גזר דין

ביום 18.3.15, לאחר ניהול הוכחות, ובהיותו עדיין מיוצג על-ידי סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, הורשע הנאשם
בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום:

- א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ב. החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק הנ"ל.
- ג. התנהגות העלולה להפר שלום הציבור, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק הנ"ל.

סירוב הנאשם לייצוג סניגור לאחר הרשעתו וסירובו לבדיקה פסיכיאטרית ולעריכת תסקיר:

1. לבקשת הסניגור המלומד עו"ד אלפסי, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן. הנאשם הכשיל
אפשרות לערוך בעניינו תסקיר, כשבין היתר ניתק קשר עם שירות המבחן ואף עם הסניגור, ולבסוף הודיע
מפורשות על סירובו לעריכת תסקיר (ע' 30 לפרוטוקול).
2. עוד ביום 17.10.13 נבדק הנאשם על-ידי פסיכיאטר בבית המעצר, ובבדיקה עלה חשד למצב פסיכוטי
והומלץ על הסתכלות לצורך אשפוז (נ/1). עם-זאת, הנאשם עמד בסירובו להיבדק על-ידי פסיכיאטר מטעם
הפסיכיאטר המחוזי או מטעם הסניגוריה הציבורית, אף שהסניגור עמד על הנחיצות בבדיקה ובתחילה הסכים
הנאשם לבדיקה אצל מומחה פרטי מטעם הסניגוריה. שאלת חיובו של הנאשם בבדיקה או באשפוז לצורך
הסתכלות לא עלתה כלל, ומכל מקום - ספק רב אם הייתי כופה על הנאשם בדיקה שלא היתה בה תועלת בשל
סירוב הנאשם, או אשפוז להסתכלות בניגוד לרצונו (והשוו בג"צ 603/76 רוט נ' מ.י. (1977), ע"ח (מרכז)
13858-10-14 כהן נ' מ.י. (2014), ות"פ 48107-11-11 מ.י. נ' רוטנר ווייס (2016)). עוד יש לציין כי
בעבר, לרבות בעת האירוע, ניהל הנאשם חנות מכולת (עדותיו, ע' 17), וכיום הוא עובד בסופרמרקט.

3. מעת לעת הודיע הנאשם שהוא מתנגד לייצוגו על-ידי הסניגוריה הציבורית, וזו אף החליפה לנאשם סניגור, במטרה למקסם את האפשרות לשיתוף פעולה והגנה מיטבית. הנאשם שיתף פעולה (פחות או יותר) עם סניגורו וזה עשה מלאכתו נאמנה, עד שהגיעו הדברים למשבר לפני מועד הטיעונים לעונש: הנאשם סרב לכל קשר עם הסניגור והסניגוריה הציבורית, ואף תבע אותם לדין. לא הועילו הסברים, דברי ריצוי ודברי כיבושין, ובית המשפט נאלץ לפטור את הסניגור ואת הסניגוריה הציבורית מייצוג הנאשם, על-בסיס חוסר היכולת לספק לנאשם ייצוג הולם ולו סביר, לנוכח עמדתו והתנהגותו של הנאשם. יצוין, שבנוסף לנקיטת כל לשון ודרך לשכנוע הנאשם להיעזר בסניגור, שקלתי האפשרות להיעזר ב"סניגור כונן" או "מלווה", אך בנסיבות העניין ברור היה שאף בכך אין טעם ותועלת (החלטה מיום 6.6.16, לפי סעיף 17(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נ"מ], תשמ"ב-1982). גם לאחר שהובהר לנאשם כי הוא עומד בפני סכנת מאסר - כטיעון התביעה - עמד הנאשם על סירובו להיעזר בסניגור (ע' 34).

מעשי הנאשם:

1. ביום 27.3.11 בשעה 21:00 בקירוב, הגיע הנאשם לסופר מרקט בת"א, כאשר בשקית ניילון שאחז בידו היתה סכין. מדובר בסכין הנראית כסכין לחיתוך לחם, ארוכה ומשוונת (ת/8). המאבטח, מר רחמים ברוך, סירב להכניס את הנאשם לחנות, אך הנאשם נאבק איתו, ובהמשך איים ואמר שידקור את קב"ט החנות וגם את מר מרק הרצברג, קונה שהזדמן למקום וסייע למאבטח להיאבק בנאשם. הקונה הצליח לחלץ את הסכין מחזקת הנאשם. המשטרה הוזעקה למקום והנאשם נלקח בניידת, כאשר במהלך הנסיעה איים על השוטר מיקי חלפון ואמר לו: "אני כבר צילמתי אותך, חכה שאתחרר מהאזיקים".
2. הנאשם מסר שהביא את הסכין כדי להפחיד את קב"ט החנות, שלדבריו התנכל לו בעבר, כשהאשים אותו בגניבות ואף תקף אותו. לטענת הנאשם אין כל סימוכין.

נסיבות האירוע - מתחם העונש ההולם:

1. הנאשם - לדבריו - נשא עמו את הסכין בכוונה לאיים על הקב"ט. לקב"ט לא הגיע, אך איים על המאבטח ועל לקוח שידקור אותם, משניסו למנוע ממנו להיכנס עם הסכין לחנות ואף נאלצו להיאבק עמו כדי להוציא את הסכין מידי.
2. באירוע זה, אף בהתעלם מהאיום כלפי השוטר כלפון בניידת, פגע הנאשם קשות בערכים המוגנים בעבירות הרלוונטיות:
 - א. הנאשם נשא את הסכין למטרה פסולה ביותר, וכפסע היה בין הנשיאה-גרידא למצב של פציעה וחבלה ולו בעת המאבק. איסור הנשיאה של סכין שלא למטרה כשרה הוא מעין מעגל הגנה נוסף סביב העבירות המגנות על שלמות הגוף, החיים והבריאות, שכן פוטנציאל הנזק ואף הפוטנציאל להתלקחות אלימה מוגברים פי כמה בנוכחות הברזל הקר (וראו רע"פ 7484/08 פלוני נ' מ.י. (2009);

- ב. האיומים היו חריפים וקשים, מכוונים לפגיעה בשלמות הגוף והבריאות, וחריפותם

הועצמה לדרגה כמעט-מקסימאלית כשהנאשם נשא סכין וקרוב היה - פוטנציאלית - להוצאת
האיומים מהכוח אל הפועל, וכשהאיומים הופנו לשני אנשים נוכחים;

ג. אין צורך להוסיף ולומר, ששלום הציבור הופר כך בצורה קשה;

3. אף שהנאשם לא תכנן את המאבק במאבטח ובלקוח הנוסף, היתה נשיאת הסכין מתוכננת מראש וכך גם
הכוונה לאיים באמצעותה. ניתן לומר, שהנזקים הרלוונטיים לעבירות בהן הורשע הנאשם מוצו כמעט עד-תום,
הגם שפוטנציאל הנזק חמור פי כמה וכמה.

4. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובכלל נסיבות האירוע, אקבע מתחם עונשי הולם בין שלושה חודשי
מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1969, כבן 37 כיום. הנאשם אינו נשוי, בעבר ניהל חנות מכולת של משפחתו וכיום עובד
בסופרמרקט. לחובת הנאשם הרשעה שהתיישנה, משנת 2003, שאין להביאה בחשבון.

2. לקולא, יש לתת את מלוא המשקל לחומרת הפגיעה הצפויה בנאשם, בנסיבותיו, אם ייכלא במחיצת עבריינים
אחרים; להיעדרו-למעשה של עבר פלילי; לבעיותיו הנפשיות או הקוגניטיביות שקרוב לוודאי שהשפיעו ולו
במידת-מה על ביצוע המעשים; ולחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה בשנת 2011.

3. לנוכח אלו, ייקבע העונש העיקרי בתחתית המתחם. אמנע מהטלת קנס, לנוכח יכולת השתכרותו המוגבלת
של הנאשם.

4. שקלתי להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, אך הנאשם סרב והודיע כי בכוונתו לערער על
הכרעת הדין וגזר הדין. עניין זה ירד אפוא מהפרק.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל;

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה
או החזקת אגרופן;

ג. חודשיים מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת איומים;

הוראות נלוות:

א. הסכין תושמד. כל מוצג אחר, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של ק' משטרה;

ב. עותקי גזר הדין יועברו לידיעה של עו"ד אלפסי ושירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית במשפט המחוזי בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, במעמד הצדדים.